PASTORAAL DIACONAAL CENTRUM

2020 NR 4.

uit de Herberg

Eenzaamheid

bestuur

Mw. C.P. Bloemendal-Dankers
Dhr. D. van Dijk
Dhr. W.H. Marchand, *penningmeester*
Mw. mr. W.C.M. Pronk - Schaap, *secretaris*
Ds. M.J. Tekelenburg, *voorzitter*
Mw. H.M.W. de Vries
Ds. B.E. Weerd

directie

Henk Meuleman

comité van aanbeveling

Dr. J.A. van den Berg
Prof. dr. G. van den Brink
Ds. G. de Fijter
Mw. drs. A.B.F. Hoek - van Kooten
Dr. H.C. van der Meulen
Dhr. M. Niemeijer
Mw. E.A. Schouten - van Heijningen
Dr. A.H. van Veluw
Ds. M. Visser
Dr. P.J. Visser
Mw. drs. E.E. Wiegman-van Meppelen Scheppink
Drs. L. Wüllschleger

Voorwoord

Al weer het vierde en laatste nummer van Uit de Herberg in het jaar 2020. Een digitale uitgave waarin we stil staan bij het thema Eenzaamheid.

We kijken terug op een bijzonder jaar, waarin we nog meer dan in andere jaren ervaren dat we ons werk in de Herberg alleen in afhankelijkheid van de Heere God kunnen doen. We zijn dankbaar met u in dit nummer te kunnen delen wat wel mogelijk is ondanks de beperkende maatregelen vanwege de wereldwijde corona pandemie. Hoe gasten worden geraakt en weer kunnen bidden. Hoe vrijwilligers blij zijn er te mogen zijn voor de ander en elkaar te ontmoeten.

De Herberg is voor het belangrijkste deel van de inkomsten afhankelijk van collecten en bijdragen van diaconieën en particulieren uit het hele land. Het baart ons zorgen, dat de giften t/m november achterblijven bij andere jaren. Mogen wij deze maand op uw financiële steun rekenen en helpt u ons het verlies te beperken?

We leven in de Adventsdagen en zijn op weg naar Kerst. In Jesaja 7 vers 14 lezen we: “Daarom zal de Heere Zelf u een teken geven: Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuel geven .” Wat een wonder van genade: God met ons. Dat wonder mogen we delen met elkaar en met onze gasten in de Herberg.

Ik wens u samen met alle medewerkers en vrijwilligers van de Herberg Gezegende Kerstdagen!

Henk Meuleman

Eenzaamheid in de Bijbel: hoe wordt er gekeken?

Wanneer het gaat over eenzaamheid is het werkwoord 'zien' een belangrijk woord. Wat zie je zelf; hoe kijk je? Eenzaamheid is alsof je alleen in je huis bent en je kijkt door het raam naar buiten. Je ziet van alles: zonlicht, wolken, regen. Mensen komen voorbij, vogels vliegen af en aan. Er gebeurt genoeg. Heel dichtbij, maar je maakt er geen deel van uit en voelt je alleen.

Of andersom: wat zien anderen? Word je gezien of heb je het idee dat niemand je ziet of in ieder geval niet echt? Wie zich niet gezien voelt, kan zich erg eenzaam voelen.

Laat me dit illustreren aan de hand van Lukas 19: 1 t/m 10. Je zou eens moeten tellen hoe vaak daar het werkwoord 'zien' of 'kijken' voorkomt. We ontmoeten Zacheüs, een joodse man die het bij de bezettende machthebbers, de Romeinen, tot oppertollenaar heeft geschopt. Hij is rijk, maar vermoedelijk ook eenzaam. Een afvallige in de ogen van zijn volksgenoten (vers 7) maar ook bij de Romeinen hoort hij niet echt.

Wanneer Jezus in de buurt is, wil Zacheüs Hem erg graag zien. Hij klimt zelfs in de boom wanneer dit eerst niet lukt. Daar moet wel meer achter zitten. Een (onbewust?) verlangen om echt gezien te worden? Onder de boom kijkt Jezus op en Hij kijkt Zacheüs aan. Jezus ziet hem zitten: eenzaam en alleen. Maar Jezus ziet meer. Hij wil binnenkomen in Zacheüs' huis en treedt zo binnen in Zacheüs' hart. Jezus doorbreekt de eenzaamheid. Here Jezus, leer ons kijken met Uw ogen!

Arjen Grobbe

Zo ver weg van jou

De titel van dit stukje over eenzaamheid komt van een boekje van Iny Driessen. Het zegt in een paar woorden wat eenzaamheid is: een gemis aan zinvolle contacten. Mensen zijn (ver) weg, soms heel letterlijk, maar ook figuurlijk.

Eenzaamheid oplossen is niet eenvoudig. Ondanks dat er in onze maatschappij veel aandacht is voor eenzaamheid en er veel initiatieven zijn om mensen die eenzaam zijn tegemoet te komen, blijkt uit cijfers dat het aantal mensen dat zich eenzaam voelt toeneemt. Dit geldt voor ouderen, maar ook voor jongeren. Mark, een puber van 15 voelt zich alleen tussen zijn leeftijdsgenoten, Ria, een jonge moeder, vraagt zich af of er wel iemand is die ziet hoe pittig ze het heeft. Renske, mantelzorger van haar dementerende man durft haar verhaal niet te vertellen, omdat ze haar man niet tekort wil doen. Gert, directeur van een groot bedrijf, is een paar jaar geleden gescheiden en zit iedere avond alleen met een aantal biertjes voor de tv. Magda had tot maart 2020 een vol leven, maar door corona viel het een na het ander weg en nu zit ze hele dagen alleen thuis.

Het is opmerkelijk dat naast dat eenzaamheid een groot maatschappelijk probleem is, er aan de andere kant veel behoefte is aan stilte en rust. Nog nooit verschenen er zoveel artikelen en boeken rond dit onderwerp. Kloosters hebben niet eerder zoveel gasten ontvangen als de afgelopen jaren. Stilteweekenden waren binnen de kortste keren volgeboekt. Heeft dit met elkaar te maken? Alselm Grun schrijft in zijn boekje over de kunst van het alleen zijn: ‘Wat ons moderne mensen kwelt is niet de eenzaamheid, maar het steeds groter wordende onvermogen om de eenzaamheid aan te kunnen. De kracht om het alleen-zijn vol te houden. De levenskunst om eenzaamheid positief te ervaren kwijnt weg.’

Ik waardeer alle pogingen die gedaan worden om de eenzame mens de hand te reiken. De Bijbel roept ons ertoe op. Maar misschien moeten we elkaar ook leren hoe we om kunnen gaan met stilte en het alleen-zijn. Niet in het minst om juist dan God te zoeken en te ontdekken dat Hij zich met ons wil verbinden.

Alide Snitselaar

keukenvrijwilliger

vrijwilligers in de eetzaal

Wat is het fijn dat de Herberg er is om de gasten een plek te bieden om tot rust te komen, aan de slag te gaan met persoonlijk leed en verdriet. Daar draag ik als vrijwilliger graag een steentje aan bij. Ook in deze bijzondere tijd waarin iedereen met de gevolgen van Covid 19 wordt geconfronteerd. Voorafgaand aan onze dienst in de Herberg ontvangen we als vrouwengroep een mail met daarin de laatste aanwijzingen om het verblijf voor gasten en vrijwilligers zo goed mogelijk te laten verlopen. Als vrijwilligers merken we dat er achter de schermen tot in detail is nagedacht over wie waar aan het werk gaat. En hoe we bijvoorbeeld in kleine kring op 1,5 meter afstand met elkaar koffie kunnen drinken. Door deze informatie staan alle neuzen dezelfde kant op. Verder is de sfeer in de Herberg als vanouds. Als lid van de vrouwengroep uit Kamerik heb ik 23 november jl. de gastenkamers een goede beurt gegeven. Voor iedere vrijwilliger was een eigen emmer met benodigdheden aanwezig. Het schone linnenpakket stond al op de kamer. Kortom het was top georganiseerd. Wat ben ik blij dat ik een schakeltje mag zijn in het grote geheel en wat is het goed om elkaar te ontmoeten en er te zijn voor de ander. Heel fijn om dit te kunnen doen.

Maartje

Connie is graag bereid om iets van haar ervaringen met de Herberg te delen. Morgen gaat ze na een verblijf van ruim drie weken weer naar huis.

‘Ik kende de Herberg niet, mijn dochter heeft het voor me opgezocht. Zij zag dat het thuis niet meer ging. Al jong was ik weduwe, maar ik kon me goed redden. Toen stierf heel plotseling mijn enige zus. Kort daarna verhuisde ik naar een ander dorp en toen het zo ver was dat ik contacten kon gaan maken in mijn nieuwe woonomgeving, kwam corona. Ik ging slecht slapen, er kwam een druk in mijn hoofd en mijn gedachten werden steeds negatiever. Ik voelde niets meer en kon God niet bereiken.

Zo kwam ik in de Herberg. Het was heel bijzonder dat het na een week al beter met me ging. Er wordt hier voor je gezorgd en dat deed me heel goed. Het slapen ging beter, ik werd minder chaotisch en warrig. Praten over mijn gevoelens kan ik niet zo goed. Op advies van Diewertje, mijn begeleider, heb ik een brief geschreven aan de Here God. In de kapel heb ik die hardop voorgelezen. Langzaam ebden mijn negatieve gedachten weg. Ik kon weer bidden en werd geraakt door de liederen die we luisterden. In het bos kon ik weer zingen!

Morgen ga ik als een ander mens naar huis. Of, beter gezegd, bijna als degene die ik was.’

Connie

Herstelarrangement

Er wordt volop gebruik gemaakt van het herstelarrangement dat we sinds juni aanbieden. Afgelopen maanden zat iedere shift vol. In 2021 gaan we met periodes van vier weken werken. Korter of langer verblijf is in overleg mogelijk. Zie onze website voor meer informatie.

Zingen

Dat we niet mogen zingen is een gemis, maar onze gastenbegeleider Arjen Grobbe ziet ook mogelijkheden. Als hij de Bijbelkring voorbereidt, zoekt hij een passend lied dat hij kan laten horen en soms ook zien. Dat kunnen nu ook minder bekende, maar wel heel mooie liederen zijn. De gasten worden hier regelmatig door geraakt en gaan het lied daarna ook zelf luisteren.

Gods Schepping

Wat hebben de gasten afgelopen maanden genoten van de omgeving van de Herberg. De mooie dagen hielden niet op. We danken God voor de schitterende natuur.

Creatieve bezige bij

Ben jij een creatieve bezige bij? Vind je het een uitdaging om mensen te enthousiasmeren creatieve talenten aan te boren of te ontwikkelen? Dat kan in de Herberg tijdens het middagprogramma op dinsdag, woensdag of vrijdag. Neem voor meer informatie contact op met Marja Korevaar of meld je aan als vrijwilliger via vrijwilligerswerk@pdcdeherberg.nl.

Project

In Bunschoten staan sinds kort in veel huizen spaardoosjes. Niet om te sparen voor een nieuwe fiets, maar voor twee diaconale doelen. U begrijpt het al, een daarvan is PDC de Herberg. Samen met de Gereformeerde Kerk in Bunschoten zien we uit naar het resultaat van dit sparen. Spannend!

Keukenvrijwilligers

Enige tijd geleden was er een bijeenkomst met alle keukenvrijwilligers. Er was een stukje bezinning, ervaringen werden uitgewisseld en Nelise Westeneng sprak over de laatste ontwikkelingen. Tenslotte kreeg ieder groepje een doosje met een aantal etenswaren om een recept van te maken. Daar kwamen heel creatieve gerechten uit. Een ervan, risotto, is inmiddels al gebruikt. De gasten hebben ervan gesmuld.

Mijn Herbergervaring

Even ontmoet
even meegelopen met jou

Even met elkaar
gestreden gebeden geleden

Even herkenning
van strijd, verdriet, zorg

Even gezocht naar antwoorden
gezocht naar God

Terug gevlucht
naar de Hérberg
van de Allerhoogste.

Een gast

colofon

'uit de Herberg' verschijnt 4 x per jaar: 2 x in druk en 2 x digitaal. Een abonnement is gratis! Geef uw naam door per e-mail of telefoon.

REDACTIE: Marja Korevaar, Alide Snitselaar, Henk Meuleman

FOTO'S: Marja Korevaar, Alide Snitselaar, Niek Stam

VORMGEVING: Bredewold Communicatie-vormgevers, www.bredewold.nl

© 2020

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg
Pietersbergseweg 19, 6862 BT Oosterbeek
T 026-334 22 25
info@pdcdeherberg.nl
www.pdcdeherberg.nl

BANK: NL58 RABO 0302 2633 30
t.n.v. Stichting De Pietersberg

de Herberg